

Interjú Várai Áronnal

Kérdező:

Hogyan írnád le az eddigi zenei pályafutásodat?

Áron:

Már kiskoromban kezdtem zenével foglalkozni, de igazából úgy komolyabban 16 évesen kezdtem el. Végigjártam ezeket a szinteket, vagy ezeket a lépcsőfokokat, hogy milyen egyénileg előadni, milyen csapatban, a mi esetünkben táncegyüttest kísérni, 4 éves koromban kezdtem el néptáncolni. És onnantól kezdve igazából nagyon sok olyan kicsi műsort csináltunk, akár egy betlehemezés formájában, vagy lucázás formájában, ahol tulajdonképpen már előadni kellett dolgokat. Úgyhogy ezek mind-mind nagyon meghatározóak voltak. Fehérváron már 18 évesen volt az első olyan, amikor ilyen komoly táncegyütteshez tartoztam. Ott sok egyéni szerepem is volt, akár a zenekarban, akár a táncegyüttesben, ilyen kiemelt, egy-egy énekes szerep. Úgyhogy az elég meghatározó volt. A Zeneakadémia az megint csak egy nagyon meghatározó dolog volt.

Kérdező:

Milyen formációk voltak, amikben megfordultál?

Áron:

Fehérváron 3-4-5 zenekar. Ott egy darabig nem volt állandó, hanem ott hívtak különböző közreműködések miatt.

Aztán lett egy állandó, amivel két évig nyomtuk. Az a csapat is olyan, ami ebből élt, úgyhogy tulajdonképpen mondható profinak, ez a Los Andinos zenekar volt. És párhuzamosan a Kákics zenekar. Aztán volt a Tindia, már az egyetem alatt, ami egy moldvai csapat volt. Az egyetem alatt aztán volt még a Laura Bennevüe színházi formáció, ahol ilyen színházas zenés cuccokat csináltunk. Volt az Ezerjő zenekar, amivel falunap jellegű borkostolókra jártunk. Aztán lett közben, vagy utána a Korinda. 2018-ban indult még a Dante. 2020-ban csapott le rám a Góbé, azóta is itt vagyok, meg a Korindában. Dübörög folyamatosan, meg hát néha egy-egy egyéni megkeresésem is van, aminek még nagyon szoktam örülni.

Kérdező:

Mik azok a kihívások, amiket kiemelnél, személyes tapasztalat alapján?

Áron:

Én ezt teljesen pozitív irányban tapasztaltam. Azt, hogy igazából a kapcsolati háló kialakítása az, ami a legnagyobb feladat szerintem, ez nyilván a nyitottabb embereknél könnyebben megy, úgyhogy nekem nem volt ezzel problémám, de nagyon sok emberrel, akik nem tudtak elhelyezkedni zenekarban, vagy nem a zenének az előadóművészi részét csinálják, azoknál az a probléma, hogy egyszerűen nem tudják, hogy kit keressenek, vagy kitől kérdezzenek.

Szóval most a szférában is nagyon látom, hogy amint befogadói nyilatkozat kell, vagy ahol egy fellépési lehetőség kell, vagy olyan helyet kell keresni, ahol van alapközönség, vagy hát a helynek egy közönséget, ott az mindig csak ezen múlik, hogy ki kit ismeri, és hogy errefelé tudja, hogy érdemes nézelődni. Úgyhogy szerintem ez a legnagyobb kihívás igazából.

Kérdező:

Élő koncertek esetében mik a legnagyobb kihívások?

Áron:

Ez csapattól is függ, mert a Góbé szintjén már néha kihívás tud lenni az is, hogy esetleg megijednek a riderüinktől, és azt mondják, hogy Jézus Mária, egy ekkora zenekart nem tudunk normálisan kihangosítani, úgyhogy inkább nem hívjuk őket.

Korindánál megint más, mert ott meg egy-egy faluház jellegű dísztermes koncertünk is van, akkor pont a másik oldala, hogy hát bocsi, de csak öt mikrofon van, nem hat. Szóval azt gondolom, hogy egy jobban működő zenekarnál néha az is kihívás tud lenni, hogy milyen szinten tudjuk magunkat kihangosítani. Hogyha van ember, akkor az elmondja, hogy csak egy rádiót tud kihangosítani, egyénileg is azért meg szokták kérdezni, hogyha mit tudom én kiállítás megnyitóra megyek, vagy valami falusi rendezvényre, hogy kell-e, de általában ugye egy mikrofont tudnak adni, meg egy bluetooth-os valamit, ilyen gurulós, kirakják a kis állványát, azért tud ez kihívás lenni, szerintem.

Kérdező:

Te személyesen hogy ítéled meg a sikert?

Áron:

Én ezt leginkább a Góbé-n keresztül tudom megélni. Egyrészt egy ... egy-egy nagyon fesztiválon való zenélés után, azt nyilván egy sikernek érzem, amikor nagyon sok ember tapsol és ujjong, és imádta a koncertet, az egy nagyon nagy sikerélmény. Meg alapvetően nekem az is az, amikor ilyen interjú megkeresések vannak, vagy akár a tévében szereplés, most a Góbé miatt eléggé beindult ez a része is, egy rádióinterjú, bár azért a Dante-val is mentünk. Azért nekem ez is egyfajta siker, hogy egyrészt vagyunk annyira érdekesek, hogy kommunikáljunk magunkról, másrészt meg az, hogy én lehetek az, aki ezt csinálja.

Azért jó érzés egy ilyen műsorba elmenni, nekem legalábbis ez egyfajta siker, azt érzem ettől, hogy amire vágytam, hogy előadó lehessenek, megélhetem, ezt a felét is nagyon szeretem.

Kérdező:

Az élő koncertek mekkora részét teszik ki tulajdonképpen a zenekar sikerességének szerinted? Itt arra gondolok, hogy van, aki azért erősen a felvételekre utazik, valakinek elég mondjuk az, hogy jó hallgatottsága van egy számnak és nem feltétlenül az élő koncertektől várja a babérokat.

Áron:

Ez egy nagyon jó kérdés, amúgy. Én alapjában véve nem szeretek semmitől se várni dolgokat. Amikor egy nagyobb fesztivál név hangzik el, mondjuk a Fishing, vagy Kapolcs, vagy akár külföldi fesztiválok, akkor úgy az ember arra számít, hogy jó sok ember lesz, és ott majd talál mindenféle képpen közönséget magának a produkció. Ez általában így is szokott lenni, de azért egy-egy klubturnéval, vagy akár a Korindával nagyon sokszor hiába van a szakmában jó vélemény rólunk, meg hiába jó az, amit csinálunk alapvetően, azért nagyon nehéz embereket megtalálni, meg bevonzani. Hogy ez most a Covid miatt van, vagy alaphból, az megint egy másik téma. De az például, mennyien hallgatnak minket Spotify-on a Góbé-val, ahhoz képest nevetséges tud lenni, amikor Pécsen egy klubba húszan jönnek el.

Külföldön megint más a dolog, és ott néha egy-egy állomást úgy akasztunk le, hogy növeljük a koncertszámunkat, esetleg növeljük a gázsit, száz euróval, vagy ilyesmi.

Ilyen szituációkban is előfordult már az, hogy hárman voltak a koncerten. Úgyhogy az a jó ebben a dologban, hogy alapvetően úgy érzem, hogy aki zenésznek áll, az azért csinálja, mert ezt szereti, és ez nekünk is elég sokat segít, hogy tényleg tíz embernek is ugyanazzal a lendülettel elő tudjuk ezeket adni, hogyha minden körülmény megfelelő. Mert azért téli időben a szabadtéri színpadon játszani, az mindenhogy kellemetlen. Úgyhogy azért ebben van nehézség bőven, és ez nem is mindig tükrözi a valóságot. Viszont az kétségtelen, hogy olyan anyagokat kell azért online kibocsájtani, ami alapján az ember szívesen eljön egy koncertre.

Mi esetükben úgy gondolom a Góbé-val például, hogy a koncerteken sokkal jobbak vagyunk, ez egy jobb koncertzenekar, mint amennyire vissza tudjuk adni azt a hangfelvételen, nyilván érnie is kell még egy csomó mindennek. A Korindával lemezre is egyből úgy veszünk számokat, hogy az úgy szólal meg kb. a színpadon is. És azok elég jók mindig, így népzenei szinten, viszont ott meg marketing szempontjából van bőven lemaradás, ezt érezzük is. Úgyhogy ott tényleg az az elv működik, hogy az hív minket, aki ismer és kíváncsi ránk.

Nyilván ez egy eléggé réteg zene itthon most már, hogy valahol népzeneét akarjanak hallgatni, és hát ezt nehéz marketingelni. Viszont valamennyire meg kell az is, hogy térképen legyél, mert a népzeneészeknél, mint ahogy a Korindánál is, azt is érzem, hogy nem feltétlenül tud rólunk bárki. Szóval, bár nekünk van honlapunk, meg fotók, meg videók, meg azért össze van rakva, de nagyon sok népzenei együttesnél nincs. És ahogy találkozom az országban különböző néptáncosokkal, simán mondják azt, hogy a környékükön két zenekar van, és hogyha ők nem érnek rá, akkor nem hívnak zenekart, mert nem tudják, hogy kit. Esetleg ismernek pestieket, de mondjuk Miskolcra, meg Debrecenbe nem biztos, hogy Pestről hívnának zenekart, és amúgy nem is tudják, hogy ki van még.

Kérdező:

Milyen sűrűn, vagy milyen rendszerességgel szoktatok koncertezni?

Áron:

A Góbéval szezonban akár heti kettő is van. Téli szezonban a havi egy, vagy hát most így az ősziben inkább ez volt, vagy két hetente egy.

Nyáron azért minden héten van, akár többször is, és akkor van azért valamennyi ilyen holtidő, többé-kevésbé, inkább ez a január-február, és akkor márciustól megint ilyen

havi egy, két heti egy, aztán szépen túsod mindig a nyára.

Kérdező:

És a Korinda?

Áron:

A Korindával szerintem egész évben csináltunk nyolc koncertet. Most nagyjából nem is nagyon pályáztunk más dolgokra, úgyhogy ez az évünk nekünk hátradődősebb volt, de azért így is volt egy-két egész jó lehetőség. Egy zeneakadémiás, meg egy Magyar Zene Házás, meg Kapolcs, mind jó volt.

Kérdező:

Milyen helyszíneken szoktatok játszani? Amikor helyszínt választotok, figyelembe veszitek, akkor milyen típusú rendezvényekre mentek el?

Áron:

Ez most pont izgi, mert most tartunk ott a Góbé-val legalábbis, hogy két évig klubozgattunk, látni kellett a nézőszámból, vagy a közönségszámból, anyagiakból is akár, hogy azért ez nem a mi utunk lesz. Esetleg ilyen színháztermes, meg ilyen kis előadói termes koncerteket csinálhatnánk, úgyhogy idén ezzel fogunk már próbálkozni, mert általában ezeknek a helyeknek van valamennyi alapbázisuk, technika is. Meg mondjuk, hogyha egy színházat veszünk, akkor egy csomó eladott bérlet van, mit tudom én, annak van egy közönsége, akik alaptól járnak oda.

És ráadásul a mi célközönségünk is eléggé vegyes, szóval nem csak a fiatalok, hanem nagy skálán hallgatnak minket az emberek. Úgyhogy azt érezzük, hogy ez egy jobb vonal lehet nekünk.

Úgyhogy most milyen szempontok alapján kezdtünk el válogatni, de a Korindával ez nagyon biztos, hogy Szegeden ismerik a zenekart, Szolnokon, meg Kecskeméten, és akkor esetleg Budapesten is, így négy városban keresünk valamilyen kultúrhelyet. 80 fő férjen be, és ha 50-ben eljönnek, akkor boldogok vagyunk. Ez kb. ilyen szokott lenni a Korindával. Hozzáteszem úgy, hogy mellette tavaly hívtak a Budapest Parkos táncházba ,meg augusztus 20-án bárban a mesterségek ünnepén. Úgyhogy azért azt gondolom, hogy ott is ott tudunk lenni a top előkelő helyszíneken, ahol sok ember van.

Hogyha valami koncertsorozat keretein belül vagyunk, akkor ott van is közönség. Úgyhogy azt érdemes, és ezeket szeretjük.

Kérdező:

Hogyan szokott hatni rád vagy rátok a helyszín maga? Miben befolyásolt mondjuk egy színpad méret, vagy maga a helyszín típusa?

Áron:

Talán energiában, de nem, inkább felszabadultságban. Azért amikor egy 20 fős klubban vagy Szolnokon, akkor kevésbé érzed azt, hogy most itt ereszd el a hajam legyen, és tépd le magadról az inget. Ugyanakkor mindegyik hely egy kicsit más, előfordul mostanában többször is, hogy nem csak az alap koncertműsort visszük, hanem megvariáljuk, akár vendégelőadóval, akár akusztik cuccokat csinálunk, de most volt más jellegű népzenei projekt is egy-kettő. Szóval tényleg annyi féle hely van, és mindegyiknek más az atmoszférája. Egy óbudai társaskörben koncertezni, ilyen zenét hallgató idősebb korosztálynak, ilyen kis piros bársony székeken ülve nyilván egész más, mögöttünk egy vonós zenekarral. Az más dolog, mint egy klub, vagy nagy fesztivál.

Kérdező:

Milyen elvárásokat szoktatok támasztani egy koncerthelyszín felé, és mi az, ami a helyszín részéről szokott problémás lenni?

Áron:

Azért a Góbé-val viszünk magunkkal a technikát, meg ilyesmit, úgyhogy ott nem szoktak ilyen problémák lenni. Egyébként a népzenei szférában tud gondot okozni az is, hogy egy zenekar néha vállalhatatlanul viselkedik. Akármilyen fura is ez, de a hely részéről ez tud probléma lenni. Ha nem vagy már olyan szintű zenész, hogy magaddal vigyed a saját mikrofonodat, akkor néha zsákbamacska, hogy mi lesz. Alapvető dolgok azért meg szoktak lenni, hogy parkolás, meg valamennyi kaja, de ebben sincsenek nagy elvárások, hogyha az ember tudja, hogy kb. milyen helyre megy.

Kérdező:

A koncertfoglalásokban, ti szoktatok tapasztalni versenyt más előadókkal?

Áron:

Magunkhoz mértén igyekszünk egyre feljebb tenni a léceket, de nem is nagyon tudnánk szerintem versenyezni egymással. A közönségtől is függ, mert hogy nálunk, mit tudom én, az egyharmada olyan, akik helyszínen vesznek jegyet, más zenekaroknál meg lehet, hogy pár nap alatt elmegy az összes elővételben. A helytől is függ, mert amikor a Magyar Zene Házában játszottunk a Korindával például, ott izgalmas volt, mert szépen fogytak a jegyek elővételben is.

Kérdező:

Az élő koncertek, biztosításában milyen szerepet szokott játszani a marketing?

Áron:

Ahhoz, hogy mindenféle zenei körforgásban benne tudjon lenni egy zenekar, szerintem elengedhetetlen az, hogy megjelenjen a legtöbb helyen. Itt mindenre is gondolok, a tévében, a rádióban, az újságban, a social media felületeken. Kb. most már elengedhetetlen az Instagram, a Facebook és a TikTok hármassal, ez az alap, a YouTube-ra még néha pakolunk shortokat. Mindenféle platformon ezt kéne újítani, Spotify-on is már videókat, meg szövegeket, meg mindent mellé vágni. És kell is, mert most már annyira azt nézi az ember, hogy milyen a dizájn, mert az is nagyon sokat segít az eladhatóságban. Hogyha valaki megnéz minket, akkor azt lássa is, hogy kb. mit fog kapni ezért cserébe.

Akik követnek, azoknak ez egyfajta tájékoztatás és jelenlevés, és nyilván ahogy egyre jobban ismerjük, hogy ezek hogyan működnek, azt érezzük, hogy etetni kell. Nem elég csak akkor posztolni, amikor koncert lesz, egyfolytában kell lökni a tartalmakat az embereknek.

Kérdező:

A közösségi médiás jelenléten kívül mi az, amit még használtok, mint marketing eszköz?

Áron:

Ugye erre van már emberünk. Igazából a Góbé-val, aki a sajtósunk, rajta keresztül működik egy csomó dolog, a PR, ha hívnak bennünket interjúkra például, vagy olyasmire, ami tévés, rádiós, újságos megjelenés, akkor azt általában a sajtósunkon

keresztül intézzük. Hogyha szükségünk van valami anyagra, akkor tudjuk, hogy melyik fotóst hívjuk, aki tud róla tartalmat készíteni. Alapvetően meg igyekeznek a zenekarunk maga kitalálni azt, hogy milyenek vagyunk, és mit mutatunk kifelé.

Kérdező:

Melyik platformok váltak be a legjobban?

Áron:

A Korindánál azt érzem, hogy az a zenei minőség, amit fel tudunk mutatni, az például elég ahhoz, hogy a Dankó Rádión, meg a Bartókon néha lemenjünk. Az például ebből a szempontból egy tök nagy pozitívum, hogy ott lehet minket hébe-hóba hallani. A Góbéval meg gőzöm sincs igazából. Ott mindig követjük azt, hogy hogyan halad a Youtube, vagy a Spotify. Most a Spotify-ba kezdtünk el kicsit jobban belátni, mert ott még találtunk olyan kiaknázatlan lehetőségeket, hogy hogyan lehet műsorlistára tűzni a Góbé számait, másokén meg a sajátunkon is. Úgyhogy most igyekszünk, fontos a hallgatóság szám növelése. Egyébként nekünk fontos bázis a Spotify, mert a külföldi hallgatóinkat például ott tudjuk a legjobban visszanyomozni, hogy milyen országokból és mennyien hallgatnak bennünket, szoktuk nézni turnéhelyeket ez alapján, nagyon jól követhető a növekedés vagy a változás.

Igyekszünk mindegyik platformon megfelelően jelen lenni, a TikTokot is most kezdtük el megérteni, mert igazából az is nehéz, hogy azért bele kell szokni vagy meg kell tanulni, hogyan működik maga a rendszer. Nagyon félre tud menni, hogy ha valami nagyon erőltetett, a zenészeknél kicsit ilyen kényszerpálya sokszor, hogy ezt is kell, mert így tudod most tulajdonképpen hatékonyan növelni azt a meglévő kört.

Nem nagyon lehet erre válaszolni, hogy mi megy a leginkább, főleg úgy, hogy a Facebookon nagyon sokminden átfolyik. Igazából mindenre igyekszünk figyelni, még a honlapra is.

Kérdező:

Mennyire fontos az, hogy legyen egy zenekarnak valamilyen állandó hallgatói bázisa?

Áron:

Építünk a meglévő fix emberekre, tőlük érkező kritikákra, véleményekre. Szakmailag, mennyiségben akár, hogy hogyan látnak minket kívülről. Nekem személyesen is sokat

jelent, hogy visszajelzést kapjak azoktól, akik követik a dolgaimat.

A Góbé meg úgy érzem, hogy sokszor támaszkodik azért az alapcsapatra. Egyrészt, hogy mindig reméljük, hogy koncerten elegendő lesznek, hány emberre számíthatunk alaphoz az ilyen közös klip-forgatások miatt például. És érezzük azt, hogy mennyi ember kb. az, akik ilyen igazi rajongói mag és hogyha olyan szitu van, akkor nem csak a segítségüket kérjük, mint például egy-egy klip-forgatásnál, hanem a véleményüket is, mert tényleg ők azok, akik a Góbé-t elég régóta vagy elég mélyen ismerik. Úgyhogy nagyon is releváns a véleményük egy csomó dologgal kapcsolatban. Szerintem ez hasznos, és mind bizalmi szinten, mind segítség szinten tudunk rájuk támaszkodni.

Kérdező:

Volt-e olyan fellépések, amit ilyen marketing erőfeszítés révén tudtatok leszervezni? Mondjuk a francia turné, az hogy jött össze?

Áron:

Matyínál és a külföldiekénél nagyon sokszor személyes networking volt. És cd osztogatás szervezőknek, rádióknak, helyeknek, mindenkinek. Korindánál az általában pályázati dolog szokott lenni, és emiatt is csináltuk rendszeresen mostanában a táncházat, a családos embereket próbáltuk vele elérni.

Góbéval is hasonló a helyzet, de ott ezeket inkább Zoli szüli meg. Hogy lett-e ezekből konkrét fellépési lehetőség, azt nem tudom megmondani.

*Volt most egy olyan is, hogy az egyik rokonom keresett meg, akkor találkozott egy tök jó zenekarral, vegyem fel velük a kapcsolatot. Én kértem fel őket, ez azért működött jól, mert volt bemutatkozó anyaguk, videók, fotók, hanganyagok. Mindent elkértem, és átjelentettem őket Matyihoz és mondtam, hogy majd szólok pár jó szót, ő le is szervezte őket már nyárra a **Boglárt Fesztiválra**.*

Kérdező:

Mik azok szerinted azok a stratégiák, amikkel egy kis előadó növelheti az esélyeit ahhoz, hogy könnyebben foglaljon koncerteket, vagy tudjon szervezni koncerteket?

Áron:

Népzenei szempontból kezdeném itt is a válaszadást. Sokszor helykereséssel indul, melyik az a kocsmá, vagy pub, vagy mit tudom én, ahol nyitottak arra, hogy ott egy

rendszeres, élőzenével egybekötött valami történjen. Akár az olyan kocsma, ahol nem annyira táncolnak, csak zenélnek, vagy egy táncház, ahol változó, hogy mekkora tér kell ehhez. De ott kb. az az első lépés, hogy úgy kell kapcsolatot gyűjteni, hogy milyen helyek vannak, ahova tudnak menni egyáltalán játszani ezek a zenekarok. A következő a társulás, attól függ, hogy milyen zenei stílusú zenekarról van szó, vagy ilyen házi fesztiválok, ahol több hasonló jellegű zenekar áll össze. És akkor nem egyedül próbálnak kitölteni egy estét, hanem közösen. Az szerintem egy jól működő dolog.

A kettőnek az ötvözete, hogy minél többet próbál egy zenekar koncertezni, és az előbb-utóbb ki fog termelni magának azért egy közönség növekedést is, illetve azt is, hogy akár olyan emberekkel találkozhatnak, akik tudják segíteni az ő pályájukat a továbbiakban egy-egy más ötlettel, vagy egy-egy beajánlással. Mert előbb-utóbb elérkezik az a helyzet, hogyha nagyobb színpadokon szeretne valaki megfordulni, akkor már néha fel kell mutatni a hallgatottsági számot, néha fel kell mutatni, hogy mennyi koncert van, fel kell mutatni azt, hogy mennyi embert tudnak behívni. Ez például nálunk is tud problémát okozni a Góbé-val, hogy hiába mennénk nagyobb terembe, egyszerűen még nem tudnánk megtölteni. Még a felét sem biztos, hogy elérnénk, úgyszólván marad a Petőfi, ami egy kisebb hely.

Kérdező:

Vannak olyan marketing eszközök, amiket fontolgattok, hogy szívesen használnátok, de még nem nyílt rá alkalmatok, vagy nincs rá kapacitásotok?

Áron:

Van, például rádiózás vonalon is szívesen elindulnánk. Inkább podcastelésre gondolok tulajdonképpen. Ez a vonal még érdekelt minket, valamilyen vlogot csinálni, vagy beszélgetőműsort. Ez is egy olyan dolog, amiről szerteágazó véleményünk van, sok mindenről tudnánk beszélni. Azt is érezzük, hogy hasznos lehet, mert egyébként a marketing hiányokhoz szerintem az is hozzátartozik, hogy alapvetően ezekkel a zenekarok nincsenek tisztában, általában egy ilyen kisebb zenekarból nem mernek elmenni egy Artisjus-os előadásra, mert abba 5000 a beugró. Ott azért mondanak hasznos információkat, de valahogy ez az egész zenei nevelésből, meg a zenekározásból teljes mértékben kimarad az, hogy és akkor mit kezdés a visszajelzésekkel, mit csinálsz, hogyan tovább. Most a Góbé is egyébként igyekszik segíteni, mind a saját fesztiválon, mind azért nyitottak, hogy mind másokkal beszélgetni, találkozni. Azért nagyon durva

és tág dolog ez a zenei szféra. Mindennek valahol megvan a helye.

Például Ausztriában hiába marketingelünk, vagy hiába nyomunk minden több jót. Ausztriában magyar zenekaroknak nem nagyon van piaca, műfajtól függetlenül. Talán a klasszikus zenészeknek van, de mondták, hogy próbálkoztak és nem sok eredménye volt.

Úgyhogy valahol ezzel is akarunk egy kicsit kifelé is foglalkozni, megkeressük a hiányokat még, testhez álló dolgokat próbálunk keresni, amivel még tudnánk közölni egy-két dolgot.

Kérdező:

Eddig milyen támogatásokat vettetek igénybe?

Áron:

Nagyrészt állami forrásokat vettünk igénybe. Szinte az összes az, a Halmos Béla program is állami például. De ezeket inkább Matyi intézi.

Kérdező:

Ebben vannak olyanok, amik a koncertek szervezését segítik?

Áron:

Ritkán, mert alapvetően elég sokféle témában írnak ki pályázatot. Elég sok mindenre lehet pályázni. A Korindával is, a Góbéval is, ezek mondjuk hasonló, népzenei oktatásra, népzenei előadásra, mindenféle dologra tudunk igényelni pénzt. Akár technikai újításra, fotózásra, média megjelenésre, videózásra, tényleg mindenre, ott inkább az a kérdés, hogy mikor mire van igény. Általában a lebonyolítási részhez kérünk forrásokat. Úgyhogy a szervezéshez azt hiszem, nem annyira. Ez amiatt van mert mondjuk, hogyha azt veszem alapul, ahogy a srácok csinálják a fesztivált, akkor ők mindent megszerveznek, igazából ott is a legnagyobb kérdés az, hogy az anyagiakat honnan szedik össze. Az segítené igazából a szervezést, hogyha lenne még erre is pár emberünk. Ilyen szempontból azt érzem, hogy emberhiányban vagyunk, illetve azt a munkát, amit elvégeznek a többiek sem olyan mértékben tudjuk kifizetni nekik, és sajnos így nem keresnek vele annyit, mint amennyit dolgoztak vele.

Kérdező:

Hogyan látod te a kiselőadók jövőjét Magyarországon? A jelenlegi kihívások könnyebben vagy nehezebben lesznek leküzdhetőek?

Áron:

Én azt gondolom, hogy alapvetően könnyebben leküzdhető lesz ez. Ijesztően nagy a magyar zenei szféra. Sok zenekar van, marha sok előadó, mindenféle zenei stílusban gyakorlatilag. Kicsit durva, hogy európai szinten is itt hatalmas verseny van már abból, hogy mennyien vagyunk. Viszont azt gondolom, hogy azért mind hatalmas állami támogatásos pályázati rendszerek vannak, amik nagyon sokat tudnak segíteni. Például ezek a hangfoglalós dolgok, meg különböző programok, ilyen zenei segítőprogramok is szerintem nagyon nagyot mennek, Azt gondolom, hogy a médiában is eléggé megy a Dal, meg most teret engednek egy-egy csatornán a klasszikus zenének, a népzzenének, a popnak, mindennek.

Azt gondolom, mivel az információ tényleg gyorsan áramlik, hogyha valaki abba fektet időt és energiát, hogy tájékozódjon azzal kapcsolatban, hogy milyen lehetőségei vannak, akkor szerintem alapvetően hamar talál megoldást.

Kérdező:

Szerinted mivel lehetne javítani ezeken a nehézségeken, amikkel egy kis előadó szembesül?

Áron:

Hát az én személyes véleményem az erről, hogy jó lenne, hogyha lenne egy ilyen segítség-vonal, olyan lehetősége valakinek kérdezni valakitől, vagy egy platform, ahova be tudja írni, hogy kit keressek XY dologgal kapcsolatban. Egy fórum, ahol az emberek meg tudják beszélni, hogy például itt olvasd el az Artisjus cikkét, és akkor benne van, hogy milyen cint érdemes vened. Így például a TamTam boltban nem néznének idiótának teljesen az eladók, hogy amúgy te miért jöttél, mit keresel itt, és nem tudod megmondani, hogy hány colosat, és milyen vastagot, és milyen anyagból legyen. Meg amit az elején mondtam, hogy a néptáncos nem tudja, hogy honnan szerezzen még zenekart. A zenekar meg nem tudja, hogy hogy jusson el a néptáncoshoz, amúgy meg tők egyszerű lenne.

Kérdező:

Hogy látod a koncertek jövőjét itthon?

Áron:

Itthon szerintem ez virágzik. Pont ezért, mivel ilyen sok zenekar van. Ezt is most kicsit a világot járva azt gondolom, hogy rengeteg fesztivál van Magyarországon. Szóval ugyanúgy szezonban, tavasztól őszig, sőt még most télen is lesz majd arénakoncert, itt állandóan van valami. Nagyon sok hely van. Most egy darabig panaszkodtam, hogy nem nagyon hallok élőzenét. Bár Pesten van hely, ahol cigánybanda húzza, van ahol egy csávó gitárral énekel. Vannak bárók, ahol megfordul egy zongorista, vagy mit tudom én.

Az emberek mindig akarnak koncertekre járni. Mindenféleképpen. Én is fedezek fel olyan előadókat, akár kezdőket, hogy közben meg olyan anyag van már mögöttük, és a fiataloknál meg még jobban látom, hogy olyan technikai tudásuk van már most, ami nekünk például nehézkes, hogy az AI-t majd hogyan használjuk, valamilyen szinten nekünk is kell egy-egy munka folyamatban.

Kérdező:

Utolsó kérdésként pedig, milyen tanácsot adnál azoknak a feltörekvő magyar előadóknak, akik koncertezni szeretnének?

Áron:

Az alapvető, hogy egy valamiféle portfóliót össze kell dobni, amiben egy zenekari leírásnak kell lennie, némi fotónak, egy valami koncertvideóhoz jól jön, meg valami hangfelvétel, ami alapján már van mit megmutatni egy szervezőnek.